

ผลของโปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจ ต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศของการตั้งครรภ์ของนักเรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษา อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช*

อัญมณี เพียรแก้ว** งามนิത്യ รัตนานุกูล*** และ อัจฉริยา วัชชราวิวัฒน์****

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ผลของโปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจ เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์ของนักเรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษา อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนหญิงชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในวิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 52 คนแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 26 คน เครื่องมือประกอบด้วย โปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจ เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์และแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .80 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีอิสระ และทีคู่

ผลการวิจัยพบว่าก่อนการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์ไม่แตกต่างกัน แต่หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์โดยรวมต่ำกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ยกเว้น พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการดื่มสุราหรือของมีนเมาและการใช้สารเสพติด และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ด้านการอยู่ลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้าม นักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .05$)

คำสำคัญ: พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การเสริมสร้างพลังอำนาจ

* ส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

** นักศึกษาปริญญาโท

*** อาจารย์สาขาการพยาบาลสูติศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

**** อาจารย์สาขาการพยาบาลสูติศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Effects of the Empowerment Program on Preventing Risk of Sexual Behavior towards Pregnancy of Vocational College Students in Thung Song, Nakhon Si Thammarat*

Anyamanee Piankaew** Ngamnit Ratananugool*** and
Atchariya Wongwatcharawiwat****

Abstract

The objectives of this research were to examine the effects of an empowerment program on preventing risk of sexual behaviors towards pregnancy of vocational college students in Thung Song, Nakhon Si Thammarat. The sample consisted of 52 teenage girl students. They were assigned into an experimental (n=26) and a control group (n=26). Research tools comprised an empowerment program for preventing risk of sexual behaviors towards pregnancy and the questionnaire measuring risk of sexual behaviors, which had reliability of .80. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviations, independent t-test and paired t-test.

The findings revealed the followings: the students of the control group and experimental group was not statistically different in risk of sexual behaviors towards pregnancy before and after the experiment. The students who received the empowerment program had overall scores in risks of sexual behaviors towards pregnancy significantly lower than the control group ($P < .05$). However mean scores in risks of sexual behaviors after the program in the aspect of alcohol drinking, drug addiction, and staying alone with the opposite sex person were not different between the experimental and control groups ($P > .05$).

Key words: Sexual Risk Behaviors; Empowerment Program.

* Part of Thesis for the Master Degree of Public Health Program, Surat Thani Rajabhat University.

** Graduate Student.

*** Associate Professor, Nursing Program, Surat Thani Rajabhat University.

**** Faculty Member, Nursing Program, Boromarajonani Surat Thani.

บทนำ

ปัจจุบันมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ววัยรุ่นสามารถเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้ง่าย โดยเฉพาะสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ที่สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นได้ ทำให้วัยรุ่นอยากรู้ อยากรลองเรื่องเพศมากขึ้น (วัชรภรณ์ บัตรเจริญ, 2555) จึงตัดสินใจกระทำพฤติกรรมเสี่ยงในด้านต่าง ๆ รวมทั้งพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ คือ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรโดยไม่มีการป้องกันจนทำให้มีวัยรุ่นหญิงอายุระหว่าง 15-19 ปี ตั้งครรภ์ ปีละประมาณ 16 ล้านคนทั่วโลกส่งผลกระทบต่อวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ ทั้งมารดาและทารกในครรภ์ องค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 2010) กำหนดเกณฑ์มาตรฐานเฝ้าระวังสถานการณ์ตั้งครรภ์วัยรุ่น โดยกำหนดร้อยละของผู้หญิงอายุต่ำกว่า 20 ปีตั้งครรภ์ไม่เกินร้อยละ 10 แต่ในระยะ 10 ปีที่ผ่านมาสถานการณ์ตั้งครรภ์และการคลอดบุตรของวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปีทั่วโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ สำหรับประเทศไทย ในปี 2555 พบว่า การตั้งครรภ์วัยรุ่นสูงเป็นอันดับ 2 ของอาเซียน สำหรับภาคใต้ตอนบน จังหวัดที่มีหญิงตั้งครรภ์อายุน้อยกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละของการคลอดทั้งหมด 3 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช (16.44) ระนอง (16.36) และสุราษฎร์ธานี (15.93) (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2554) สำหรับสถานการณ์การฝากครรภ์และการคลอดของวัยรุ่น อายุ 10-19 ปีของจังหวัดนครศรีธรรมราช ปี 2553 พบว่าในเขตพื้นที่สาธารณสุขที่ 3 ซึ่งประกอบด้วย 4 อำเภอ ได้แก่ทุ่งสง บางขัน ทุ่งใหญ่ และนาบอน มีอัตราการฝากครรภ์และการคลอดบุตรของวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีสูงที่สุด คือร้อยละ 33 ของการตั้งครรภ์ทั้งหมด และมีทารกที่คลอดจากมารดาวัยรุ่นมีน้ำหนักต่ำกว่า 2,500 กรัม ร้อยละ 8 จากปัญหาข้างต้นทำให้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกกำลังจับตามองว่าประเทศไทยจะจัดการแก้ไข

ปัญหานี้ได้อย่างไรและจากการให้บริการงานอนามัยโรงเรียน พบว่าควรให้ความสำคัญกับวัยรุ่น ซึ่งมีภาวะเสี่ยงสูงต่อการมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรรภ์ ได้แก่ นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีอายุระหว่าง 15-17 ปี โดยการประยุกต์ใช้แนวคิดกระบวนการสร้างเสริมพลังอำนาจของ กิบสัน (Gibson, 1995) ในการทำกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ตระหนักถึงสถานการณ์ที่เป็นอยู่ เกิดการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ และนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพื่อป้องกันการตั้งครรรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ต่อการตั้งครรรภ์ของนักเรียน ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจกับการสอนปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรรภ์ของนักเรียน ระหว่างกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจ กับกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ

วิธีการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) แบบ 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน วัดก่อนและหลังการทดลอง (Non Equivalent Control Group Pretest – Posttest Design)

ประชากรที่ใช้ คือ นักเรียนหญิงที่อยู่ในช่วงอายุ 15-17 ปี และกำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 ระดับปวช. ของวิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง ทั้งหมด 134 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ มีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยค่า Power of Test และค่าขนาดอิทธิพล (Effect Size) คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ แผนกการบัญชี กับ แผนกการท่องเที่ยวและการโรงแรม ใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายโดยจับสลากแยกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพื่อ

คัดเลือกเข้ากลุ่มที่ใช้การสอนโดยใช้โปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจ (กลุ่มทดลอง) และกลุ่มที่ใช้การสอนวิธีปกติ (กลุ่มควบคุม) กลุ่มละ 26 คน (Cohen, 1988)

เครื่องมือที่ใช้มี 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเป็นโปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจ เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์ โดยการประยุกต์ใช้แนวคิดการเสริมสร้างพลังอำนาจของกิบสัน (Gibson, 1995) ประกอบด้วยแผนการสอนเรื่องการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์วัยรุ่น ที่ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) 2 วิธี คือ

1.1 การตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุม ความเหมาะสมของเนื้อหา และความชัดเจนของข้อความ และภาษาที่ใช้ และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.2 การตรวจสอบแผนการสอนโดยนำมาทดลองใช้โดยใช้สื่อการสอน ทดลองใช้กับนักเรียนหญิงจำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้เพื่อดูความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่มีขั้นตอนตามหลักวิชาการจากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 ท่าน พร้อมนำข้อเสนอแนะที่ได้ปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่ประชากรที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 20 รายและคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นจากความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ของเครื่องมือ โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าเท่ากับ 0.76 และนำไปปรับปรุงโดยการเลือกข้อคำถามบางข้อที่มีความเกี่ยวข้องน้อยที่สุดออก 1 ข้อทำให้ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 ก่อนนำไปใช้จริง

เก็บข้อมูลจากทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง ทั้งก่อนและหลังการทดลอง คือ กลุ่มทดลองได้เก็บข้อมูลก่อนทดลอง (Pre-test) จากแบบสอบถาม หลังจากนั้นดำเนินการสอนและมีกิจกรรมสอนโดยประยุกต์ตามแนวคิดการเสริมสร้างพลังอำนาจเป็นเวลา 4 ครั้ง 4 วัน ตามทฤษฎี 4 ขั้นตอนการเสริมสร้างพลังอำนาจของกิบสัน (Gibson, 1995) คือ ขั้นตอนที่ 1 การค้นพบสถานการณ์จริง ขั้นตอนที่ 2 การสะท้อนคิดอย่างมีวิจารณญาณ ขั้นตอนที่ 3 การตัดสินใจเลือกวิถีปฏิบัติที่เหมาะสม และ ขั้นตอนที่ 4 การคงไว้ซึ่งการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ แต่ละครั้งใช้เวลาสอน 60 นาที และเว้นระยะเวลาการสอนแต่ละครั้ง/ขั้นตอนห่างกัน 5 วัน หลังจากนั้น 4 สัปดาห์ เก็บข้อมูลหลังการทดลอง (Post-test) สำหรับกลุ่มควบคุมได้เก็บข้อมูลก่อนทดลอง และได้สอนการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์วัยรุ่นเพียง 1 ครั้ง ใช้เวลา 120 นาที พร้อมแจกเอกสาร หลังจากนั้น 4 สัปดาห์ เก็บข้อมูลหลังการสอน

วิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลส่วนบุคคลและความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่างนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์ นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์ของนักเรียนหญิง ก่อนและหลังการสอนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ค่าสถิติ Paired t-test และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนหญิง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ด้วยค่าสถิติทีอิสระ (Independent t - test)

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. ข้อมูลส่วนบุคคลพบว่า ทั้งสองกลุ่มเป็นนักเรียนหญิงที่มีอายุระหว่าง 15-17 ปี ส่วนใหญ่อายุ 16 ปี และเป็นบุตรลำดับที่ 1 ทั้งหมด นับถือศาสนาพุทธ นักเรียนกลุ่มทดลองมีผู้ปกครองหลักคือ มารดาร้อยละ 61.5 สำหรับกลุ่มควบคุมเป็นบิดาและมารดาในจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 50.0 ระดับการศึกษาของผู้ปกครองหลักทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่อยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีพหลักของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร โดยมีจำนวนร้อยละเท่ากันทั้งสองกลุ่ม คือ 46.2 สถานภาพสมรสของบิดาและมารดา ส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน และนักเรียนทั้งสองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา ร้อยละ 53.8 และ 69.2 ตามลำดับ แหล่งที่มาของรายได้ นักเรียนทั้งหมดได้รับรายได้จากบิดา/มารดาคิดเป็นร้อยละ 100.0

2. ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง พบว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยรวมลดลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ยกเว้นพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการดื่มสุราหรือของมีนเมา และการใช้สารเสพติด ที่นักเรียนทั้งสองกลุ่ม ก่อนและหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .05$)

3. ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์ของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการสร้างเสริมพลังอำนาจกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนปกติ หลังการทดลอง (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์ของนักเรียน ทั้งกลุ่มทดลอง และ กลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์ (รายด้าน)	กลุ่มทดลอง (n= 26)		กลุ่มควบคุม (n= 26)		t-test P-value	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
พฤติกรรมรายด้าน						
1. การเที่ยวสถานเริงรมย์หรือสถานการณเสี่ยง	1.33	0.18	1.57	0.24	-4.12	0.00
2. การดื่มสุราหรือของมีนเมาและการใช้สารเสพติด	1.12	0.16	1.14	0.26	-4.72	0.63
3. การดูสื่อที่กระตุ้นและยั่วยุกามารมณ์	1.15	0.21	1.46	0.40	-3.44	0.00
4. การอยู่ลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้าม	1.35	0.22	1.41	0.40	-0.36	0.52
5. การแตะต้องเพศตรงข้ามในเชิงชู้สาว	1.26	0.18	1.69	0.37	-5.12	0.00
6. การปฏิบัติกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมเพื่อระบายอารมณ์ทางเพศ	1.47	0.31	1.84	0.49	-3.24	0.00
7. การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย	1.23	0.19	1.87	0.23	-10.8	0.00
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยรวม	1.21	0.76	1.49	0.19	-7.07	0.00

จากตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์ของนักเรียนกลุ่มทดลอง (1.47 ± 0.31) และกลุ่มควบคุม (1.84 ± 0.49) หลังการทดลอง พบว่า นักเรียนทั้งสอง

กลุ่มมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการปฏิบัติกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมเพื่อระบายอารมณ์ทางเพศสูงที่สุด แต่นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำสุดต่างกัน คือนักเรียน

กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ด้าน การดื่มสุราหรือของมีนเมาและการใช้สารเสพติด ต่ำสุด (1.12 ± 0.16) ในขณะที่นักเรียนกลุ่มควบคุมมี ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้าน การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยต่ำสุด (1.87 ± 0.23) ในภาพรวม นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการ ตั้งครรภ์โดยรวมลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) และยังอภิปรายได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนโดยใช้โปรแกรมเสริมสร้างพลัง อำนาจ มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการ ตั้งครรภ์ น้อยกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการ สอนปกติ สอดคล้องกับการศึกษาของสุรางรัตน์ โฆษิตธนสาร (2548) ที่ใช้แนวคิดการสร้างพลัง อำนาจเป็นกระบวนการสอนเพศศึกษา เพื่อป้องกัน พฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ภายหลังจากทดลอง นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอน เพศศึกษาโดยใช้กระบวนการสร้างพลังอำนาจมีผล ทำให้มีพฤติกรรมทางเพศเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับพฤติกรรมเสี่ยง ด้านการดื่มสุราหรือของมีนเมาและการใช้สารเสพติด และพฤติกรรมเสี่ยงด้านการอยู่ลำพังสองต่อ สองกับเพศตรงข้าม ที่หลังทดลองนักเรียนทั้งสอง กลุ่มมีค่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .05$) สอดคล้องกับ การศึกษาของวีระชัย สิทธิปิยะสกุล (2556) พบว่า เหตุจูงใจที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ นักเรียนชั้น ปวช. 2 ทั่วประเทศมีเพศสัมพันธ์มาก ที่สุด คือ การอยู่สองต่อสอง (ร้อยละ 3.2) และ สอดคล้องกับการศึกษาของจรรยา เศรษฐพงษ์ (2553) ที่ศึกษาพฤติกรรม เสี่ยงต่อสุขภาพของ วัยรุ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า พฤติกรรม การดื่มสุราและใช้สารเสพติดมีความสัมพันธ์ทาง บวกกับพฤติกรรมทางเพศวัย รุ่นที่ดื่มสุราและใช้ สารเสพติด ส่งผลให้ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และยังสอดคล้อง

กับการศึกษาของ จิราวรรณ พรหมชาติ (2554) พบว่า นักเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อ ความอยากรู้อยากลอง และเพื่อเรียนรู้การเข้า ช่วงวัยรุ่นมาก ซึ่งถือเป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่สำคัญ เนื่องจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาจเป็น ปัจจัยสนับสนุนให้นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ในวัย เรียน ซึ่งพฤติกรรมทั้งสองเป็นพฤติกรรมที่ยากต่อ การปรับเปลี่ยน แม้จะโดยการสอนตามปกติหรือ การใช้โปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจก็ตาม

สรุป

การนำโปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจไป ใช้ในกระบวนการสอนนักเรียนวัยรุ่นเพื่อปรับ เปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์ของ นักเรียนอาจใช้ได้ผลบางพฤติกรรม ดังนั้นจึงควร เลือกโปรแกรมนี้กับพฤติกรรมที่สามารถนำไปปรับ ใช้ได้ เช่น การเที่ยวสถานเริงรมย์หรือสถานการณ ์เสี่ยง การแตะต้องเพศตรงข้ามในเชิงขู้สาว การดู สื่อที่กระตุ้นและยั่วยุคมารมณ ์ การปฏิบัติกิจกรรม ที่ไม่เหมาะสมเพื่อระบายอารมณ์ทางเพศ การมี เพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย และนอกจากนี้แล้วยัง พบว่าพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศด้านการดื่มสุรา และของมีนเมาและพฤติกรรม เสี่ยงด้านการอยู่ ลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้าม ไม่แตกต่างกัน เนื่องด้วยนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีพฤติกรรมเสี่ยงทั้ง สองพฤติกรรมนี้อยู่ก่อนแล้ว จึงยากต่อการ ปรับเปลี่ยนแม้จะได้รับการสอนให้ดีขึ้นแล้วก็ตาม

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ดูแลนักเรียนวัยรุ่นสามารถนำ โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ ไปเลือกใช้ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศบางพฤติกรรม ได้ตามโอกาสที่เหมาะสม
2. ผู้บริหารควรมีการจัดสรรงบประมาณ สนับสนุนด้านทรัพยากร ได้แก่ บุคคล สถานที่

และงบประมาณ ในการใช้ทำสื่อการสอนเป็นเครื่องมือในการสอนนักเรียน

3. ควรมีการพัฒนาสื่อ อุปกรณ์การสอนเพิ่มมากขึ้น เช่น การจัดทำเป็นภาพยนตร์สั้น เกี่ยวกับการป้องกันการตั้งครรภ์วัยรุ่นและผลกระทบที่เกิดขึ้น

4. ควรมีการปรับแบบแผนการวิจัยให้มีระยะเวลาในการทดลองมากขึ้น

5. สำหรับวัยรุ่นนอกสถานศึกษาควรมีการทำโครงการร่วมกับภาคีเครือข่ายในชุมชน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจไปใช้ ควรมีการปรับแบบแผนการวิจัย มีระยะเวลาในการทดลองมากขึ้น หรือปรับปรุงสื่อให้เหมาะสมต่อไป

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อจะได้ประเด็นต่าง ๆ ของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์ของนักเรียน หรือหลักการใช้ชีวิตของวัยรุ่น

3. ควรจัดทำโครงการให้แก่วัยรุ่นในลักษณะเดียวกันกับงานวิจัยครั้งนี้โดยทำในระยะยาวและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง หลาย ๆ ครั้งเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์วัยรุ่นอย่างยั่งยืน

อ้างอิงเอกสาร

กรมอนามัย. (2554). *กฤตภาคข่าวประชากร*

และอนามัยการเจริญพันธุ์:

กระทรวงสาธารณสุข.

จรรยา เศรษฐพงษ์. (2553). พฤติกรรมเสี่ยง

ต่อสุขภาพของวัยรุ่นในจังหวัด

นครศรีธรรมราช. วารสารการพยาบาล

และการศึกษา, 3(3), 51-63.

จิราวรรณ พรหมชาติ. (2552). *ปัจจัยทำนายนายการ*

ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน

มัธยมศึกษาภาคใต้ตอนบน. วิทยานิพนธ์

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพยาบาล

ศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัชรภรณ์ บัตรเจริญ. (2555). *ปัจจัยที่มีความ*

สัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ

นักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.

วารสารสาธารณสุขศาสตร์, 1(1), 29.

วีระชัย สิทธิปิยะสกุล. (2556). *สำรวจความคิดเห็น*

และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นใน

ประเทศไทย. วารสารวิชาการสาธารณสุข,

22(6), 979-987.

สุรางรัตน์ โฆษิตธนสาร. (2548). *ประสิทธิผลของ*

โปรแกรมการสอนเพศศึกษาเพื่อป้องกัน

พฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ ใน

นักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2

จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสุขศึกษาและ

พฤติกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.

Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis*

for the behavioral sciences.

New Jersey: Lawrence Erlbaum.

Gibson, C. H. (1995). *The process of*

empowerment in mothers of

chronically ill children. Journal of

Advanced Nursing, 21, 1201-1210.

World Health Organization. (2010). *Child*

and Adolescent Health and

Development. Geneva: WHO.